

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 39. Potest ne Dei scientia augeri uel minui?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

Perseuerat autem & cum Dei certissima præscientia, contingentia futurorū: vt non rectè colligeres, Deus ea certo præsciuit, cuius præscientia

Orige. in
tom. 4.
ad c. 8.

falli non potest, ergo necessario eueniunt. Contingentia enim futura, secundum se contingentia sunt: licet certum sit euentura, si ad Dei præscientiam referantur. Vnde hæc propositio, possibile est non euenire, quod Deus præsciuit et similes, cōiunctim in sensu composito falsæ sunt: in sensu autem diuiso, veræ. Consistit enim simul esse illa à Deo præscita, simul tamen in se contingentia.

Potest'ne Dei scientia augeri
uel minui?

E T si aliquid subiectum esse possit scientiæ Dei, quod antè non fuerit, aut etiam desinere possit aliquid subiectum esse eidem scientiæ, quod antè fuerit subiectum: tamen ipsa Dei scientia per hoc nõ mutatur, sed omnino immutabilis est. Hęc enim est eius sapientia, atq; adeo essentia ipsa.

Vnde nec augmentari potest, nec
minui;

minui: in
Deus sci
test velle
positione
Sic enim
berratem
di vel non
buit. Et h
probatio
sensum p
tra, pauc
sui muta
Prou
creaturæ
nis non a
deat, sed
suum.

Pac
ficie
for
en gratia
turo præ
plectitur
tem etiam
dos.
Est au
numerus
dus salu

LIBER I.

minui: imò & absque sui mutatione, Deus scire potest, quod nescit: & potest velle, quod nō vult. Et hoc si propositiones illę diuissim intelligantur. Sic enim designant Deum habere libertatem & potentiam omnia sciendi vel non sciendi sicut ab æterno habuit. Et hoc, loquendo de scientia approbationis. Potest ergo & ad hunc sensum plura scire quàm scit, & contrā, pauciora scire quàm scit, sed sine sui mutatione.

Hic. 10.6.

in Abac.

Prouidentia quoque Dei omnes creaturæ simul gubernantur, quamuis non æqualiter omnibus prouideat, sed cuilibet secundum modum suum.

Sap. 12.

Caput 40.

Quid est prædestinatio?

Prædestinatio (quæ scilicet præscientiæ subditur, & tanquam forma intellectu substernitur) est gratiæ in præsentī, & gloriæ in futuro præparatio. Nec propriè complectitur, nisi electos. Præscientia autem etiam protenditur ad damnandos.

Aug. lib.

de præ-

dest. c. 10.

in 10.7.

Est autem certus prædestinatorū numerus, eo quod nullus damnandus saluari possit, nec saluandus damnari.